

at jeg mente, at den Frist dog maaske var for kort, der var sat i §§ 26—29, nemlig 6 Maaneder. Hvad der navnlig var en Grund for mig, var Ordlyden af § 30, som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, idet han udtalte sig bestemt imod at forhøje dette, som her er omtalt, med indtil $\frac{1}{3}$. Men hvis jeg ikke husker fejl, bliver det efter den nugældende Bestemmelse fordoblet, naar man ikke rettidigt har anmeldt det, og jeg synes, det var en Lettelse, at man i Stedet for at fordoble det nøjedes med $\frac{1}{3}$. Derfor mener jeg, at man burde have en længere Frist, og saa kunde man, naar denne Frist blev vedtagen, set fra mit Standpunkt, ikke have noget imod at lade § 30 blive staaende, som den staar. Jeg skal derfor anbefale at stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag med Hensyn til Ændring af Fristen fra 6 Maaneder til et Aar.

Alfred Christensen: En saadan Bestemmelse som den om at fordoble Arveafgiften, fordi en Anmeldelse er kommen for sent, eksisterer mig bekendt ikke. Jeg har aldrig set eller hørt Tale om en saadan.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg kan i det hele kun være glad ved den Modtagelse, Forslaget har faaet. Det er fra alle Sider blevet udtalt, at man i Princippet slutter sig til Forslaget. At mit eget Parti vilde slutte sig til Princippet i Forslaget, var en given Ting; thi paa vort Program staar der: Forhøjelse af Arveafgiften, og det er der netop sat i Forbindelse med en Revision af Toldloven. At Socialdemokratiet vilde slutte sig dertil, kunde jeg heller ikke være i Tvivl om; thi under Skattekommissionens Behandling af Skattespørgsmaalet for 6—7 Aar siden har det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) stillet et Forslag om at forhøje Arveafgiften. At endelig det Parti, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) tilhører, vilde slutte sig til Forslaget i Princippet, kunde jeg heller ikke være i Tvivl om, thi dette ærede Parti indbragte jo i Fjor et lille Forslag med de samme Principper som dette, nemlig Princippet om den stigende Arveafgift, stigende efter

Slægtskabsgrad og stigende efter Formue. Hvad der kunde være tvivlsomt, var, om Højre vilde slutte sig til denne Tanke. Det glæder mig, at Højres Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), ubetinget har sluttet sig til Princippet i Forslaget. Han har erkendt, at idet Regeringen har indbragt dette Forslag, har den kun gjort et Skridt i samme Retning, i hvilken man nu vandrør hele den civiliserede Verden over.

Det er i Virkeligheden et Slags Gennembrud rundt om i alle Lande: Erkendelsen af, at det at beskatte Arv er en meget god Foranstaltning. I vore Dage, da Samfundet paatager sig bestandig større Pligter, kræves der ogsaa bestandig større Midler, og man har da fundet, at Arv var et udmærket Skatteobjekt. Man ramte der Formuen, som har den største Skatteevne, og man ramte den i et Øjeblik, da den kom til en Person, som ikke havde den i Forvejen, og i et Øjeblik, hvor dens Størrelse kunde konstateres. Det er ogsaa meget rigtigt, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sagde, at Samfundets nyere Udvikling gør det lettere at samle de store Formuer. Vi leve i en Tid, hvor Millionerne dannes betydeligt lettere end i gamle Dage. Selvfølgelig gælder dette i højeste Grad de store Samfund. I de smaa Samfund ville de meget store Formuer aldrig blive ret mange, men ogsaa herhjemme ere vi dog inde i denne Udvikling, og saa vist det ikke kan være nogen Glæde for det hele Samfund, at de store Formuer mere og mere ophobes paa de enkelte Hænder, saa vist er det ogsaa rigtigt, at Samfundet for saa vidt tager Repræssalier derimod, som det beskatter de store Formuer ret kraftigt, naar de falde i Arv.

Den Modtagelse, som Forslagets Principper have faaet hernede fra Højres Side, giver ogsaa Løfte om, at der er en Mulighed for at gennemføre Forslaget i det andet Ting, hvad jeg vilde være ganske overordentlig glad ved.

I øvrigt beder jeg om, at man bestandig vil have i Erindring, at dette Lovforslag er et Led i en samlet Skattereform. Det er en Kompensationslov. De $2\frac{1}{2}$ Millioner, som skulle skaffes ved denne Lov, skulle ikke skaffes til ny Foranstaltninger,